

รวมบทกลอน....วันภาษาไทยแห่งชาติ

นำเสนอเมื่อ : 20 ก.ค. 2552

เนื่องจากรวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ .
วันนี้จึงสรรหากลอนวันภาษาไทยดีๆ มีคุณค่าของกริยาคไ้ที่มาฝากคะ
คุณคภาษาไทย

เป็นคนไทยต้องรักภาษาไทย
รักษาไว้ให้อยู่ได้นานนานหนอ
อย่าทำร้ายลายลักษณ์อักษรที่ศักดิ์สิทธิ์
ที่แม่พออนุรักษาระหนักคุณ

ภาษาไทยนั้นเป็นภาษาชาติ
อย่าประมาทใช้ผิดให้เคืองขุน
ครุฑทวนสนับสูงไว้เลยนะคุณ
ความวาวนึ่งภาษาจะมากมี

ถ้าเมื่อใดไร้ภาษาที่มีอยู่
คงอดสู้อยู่เขาไปทุกที่
และอาจสิ้นชาติไทยไปด้วยซี
เพราะวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีค่า
มากยิ่งขึ้นพรืดเป็นไหน ไหน
มวลหมู่แกวถึงมีคากวาสิงโต
คงมีไคแคเพียงคาราคาเงิน

แต่คุณค่าของภาษามีสูงส่ง
ช่วยดำรงความเป็นชาติไม่ขัดเขิน
เพราะภาษาแสดงลักษณะเจ้าหลักเกิน
กาวาเงินตรา...แต่สงอายุที่ใจ

เป็นคนไทยต้องรักภาษาไทย
รักษาให้อยู่นานนานจะไดใหม่
อย่าทำลายภาพลักษณ์ความเป็นไทย
โดยที่ไม่รู้ภาษาเขาเลย ๕

อรุณทัย ประพันธ์

ภาษาไทยสวยงาม

ภาษาไทยงดงามด้วยน้ำเสียง
ถ้อยเรียบเรียงหวานหูไม่หยาบ
สื่อความคิดสื่ออารมณ์สื่อนัย
สื่อความหมายด้วยภาษาน่าชื่นชม

เกิดเป็นไทยภาษาไทยเขียนให้คล้อง
กฎเกณฑ์ต้องรู้ใช้ให้เหมาะสม
จะพูดจางานฟังทั้งนิยม
เจ้าคารมเขาจะหมิ่นจนสิ้นอายุ

ภาษาพูดสนทนาพูดจาทุก
เป็นสื่อรักสื่อสัมพันธ์ความหมาย
แมนพูดคีมีคนรักมักสบาย
แต่พูดร้ายสอเสียดคนเกลียดกัน

วัฒนธรรมล้ำค่าภาษาสวย
ทุกคนช่วยออกเสียง “ร” ขอสร้างสรรค์
แมนออกเสียง เป็น “ล” เขาลอกัน
คนจะหยันชาติเราไมเขาที่

สระ “เอือ เป็น “เอือย” ฟังเพี้ยนนัก
บอกที่รัก ช่วยซื้อ “เกีย” ที่ร้านนี้
ขอ “ซมเซย” จะเซยแท้ แม่พาที่
วอนน้องพี่ต้องช่วยกันจรใจไทย

ผมได้เลิกแต่งงานในวันนี้
เป็นเลิกดีเลิกงามยามสุดใส
ออกเสียงถูกข เป็นเลิก ครังคราไค
คงทำให้สื่อสารผิด..คิดเสียตาย

ภาษาไทยงดงามด้วยความคิด
แมนอันผิดก็เขียนผิด..คงเสียหลาย
เขียนภาษาไทยให้ถูกด้วยช่วยผ่อนคลาย
สื่อทั้งหลาย..ต้องช่วยกัน..หนักอีกแรง..

ครูพิมพ์ ประพันธ์

ครุฑระดาศทนาย

ภาษาชาตินั้นคือภาษาไทย
ศิวิไลซ์ในอักษรภาษาศิลปะ
ก่อกำเนิดกลอนกานท์ทั่วแผ่นดิน
ไทยไม่สิ้นกวีเทอย่างแน่นอน

เห็นกลอนกานท์วรรณกรรมที่ล้ำค่า
งามสงารอยสำเนียงอักษร
เป็นมรดกที่ไพเราะทุกคำกลอน
และสะท้อนความเป็นไทยตลอดมา

หนึ่งคุณครุฑระดาศทนายก็หมายมุ่ง
หวังผดุงวงศ์เป็นนักหนา
จึงพากเพียรเขียนแต่งตลอดมา
เพียงหวังว่าเป็นคนกล้าแห่งวรรณ ๕

อรุณทัย ประพันธ์

ที่มา www.thaipoe.com

เอกลักษณ์..ภาษาไทย..จำให้มัน
จงช่วยกัน..รักษาไว้..ใช้หนึ่งเฉย
จรรโลงรักษ์..อักษรไทย..ไม่ละเลย
จงคุ้นเคย..ทั้งสระ..-อะ-อา-อี....
ตัวสะกด..และสำเนียง..เสียงสูงต่ำ
หมั่นท่องจำ..เอาไว้..ใช้ทุกที่
ลูกหลานไทย..ต้องรู้ค่า..หาวิธี
ว่าเรามี.."ภาษาไทย"..ใช้มานาน..

.... เห็นศิลาจารึกมีนึกเสรำ
แม้ใครเขาขัดข้องต้องถกเถียง
เจาะภาษาจากใจไม่เอนเอียง
คล้องจองเสียงเยื้องกังสดาลหวานจับใจ
เอกลักษณ์ของชาติคือปรารถนา
เติบโตมาตามกาลผ่านยุคสมัย
จะยุคนี้ยุคโน้นหรือยุคใด
ขอเพียงไทยมีภาษาข้า ๆ ขอขอบคุณ
ขอเดชะฯ บารมีที่ล้ำเลิศ
วันภาษาไทยก่อเกิด ๓ เกื้อหนุน
ยี่สิบเก้ากรกฎา ๓ การุญ
ภาษาไทยของพ่อขุนจึ่งเบ่งบาน
ที่มา www.sobprab.ac.th/

พ่อขุนรามฯ ตามสี่อ ถืออักษร
เป็นตัวข้อน อ่อนช้อย ร้อยเรียงเขียน
ให้หนึ่งคำ นำจัด ชัดคำเพียร

ขีดตัวเวียง จากใจ ร่ายคำตรง

ภาษาไทย เก่าแก่ แต่โบราณ

สื่อตัวขาน สานนำ คำมั่นคง

ทั้งสระ วรรณยุกต์ รุก-ตัวยง

ต่างเสริมส่ง ลงเหมาะ เจาะถึงใจ

ที่มา poem.deedeejang.com

ภาษาไทยของฉัน

หลักแท่นหินแผ่ยศिलाที่จารึก

ลงบันทึกตรีภคตราภาษาสยาม

สดุดีก่อเกียรติพื่อขุนราม

ทุกเขตคามต่างรำลือระบือไกล

เป็นเพลามานานมิใช้น้อย

ตั้งเจ็ดร้อยยี่สิบห้าตราสมัย

ภาษายังคู่จิตคู่ชาติไทย

คู่สมัยคู่ใจไทยนิรันดร์

สิ้นภาษาตั้งสิ้นเอกราช

ตั้งสิ้นชาติสิ้นชีพสิ้นความฝัน

ตั้งประทีปดับวูบในเร็ววัน

สิ้นแสงจันทร์สิ้นดาราสิ้นราตรี

ภาษาไทยภาษาเดียวภาษาชาติ

ประวัติศาสตร์จารึกไว้เป็นสักขี

เป็นสมบัติอนุชนมานานปี

มีอาจมีสิ่งใดมาทำลาย

แต่บัดนี้วัฒนธรรมตะวันตก

เข้ามาปกความคิดปิดจิตหมาย
ทั้งภาษาการกินอยู่การแต่งกาย
เริ่มเสื่อมคลายความดีงามของผองไทย
ถึงเวลาอนุชนคนรุ่นหลัง
เริ่มปลูกฝังจิตสำนึกให้ตระริกไว้
มีกำเนิดเกิดมาจากคนไทย
ภาษาใดไม่เทียบเท่าที่ไทยมี
ภาษาพูดภาษาอ่านภาษาเขียน
ตั้งแต่เศียรจรดบาทเป็นวีถี
คำพูดจาอ่อนหวานที่เรามี
ตั้งวารีไหลน้ำลำจิตใจ
ท่องกอไก่ฮอนกฐกตั้งแต่เด็ก
เปรียบรั้วเหล็กป้องภาษาชาติเอาไว้
ร่วมร้อยเรียงร่วมรู้รักร่วมรักไทย
ใช้อะไรภาษาไทยของตนเอง

ที่มา www.agalico.com/board/blog.php?b=172

รัก อักษร สำเนียง เสียงสูงต่ำ
ชาติ ไทยน้ำ ลำดี มีขนไช
รัก คอบกล้ำ คำเพราะ เหมาะพูดไป
ภาษา ภาษาไทย ไชถูก ปลูกนิยม

พูด ชัดถ้อย ค่อยหัด สัมผัสจิต
อ่าน ไม่ผิด คิดครวญ ลวนเหมาะสม
เขียน ใหญ่ก ตามหลัก นักชื่นชม
ไทย เกลียวกลม เหตุภาษา วาหนึ่งเดียว...

โดยคุณ : ดอกสารภี

ยี่สิบเก้า กรกฎ มากำหนด
ให้จำกัด วันภาษา นาสงเสริม
ภาษาไทย ไซลือ คือของเดิม
ไม่ต้องเดิม มีรอง เป็นสองไป

ภาษาไทย ไพเราะ เหมาะยั้งนัก
มีเสียงหนัก เสียงเบา เคลลลันไหล
มีควบกล่า สำคัญ สรรคละไม
จำขึ้นใจ พุดคลอง ผองไทยชน

เสียงสระ สามสิบสอง คล่องได้เปล่ง
รูปมีเอง ยี่สิบเอ็ด เด็ดป็นผล
ดงอะอา อี้ อี้ มีไดยล
ผสมปน พยัญชนะ จะเป็นคำ

สระโอ ไม้ม้วน ล้วนยี่สิบ
ไชยกหยิบ ถูกที่ มิถล่ำ
สระโอ ไม้มลาย คูลายปลายจำ
นอกมวนย่ำ นำไซ ไมผิตมี

ยั้งมาตรา แปดแม่ แท้กำหนด
นาจำกัด กอ กา วาเริ่มที่
อิกกงกนู กบกด จดจำกัด
กมเกยนี้ นับครบ วาจบกัน

มีไตรยางค์ กลางต่ำ นำสูงด้วย
จักไดช่วย คำคลอง ไม่ต้องผัน
คำชย่าย หมุ่ยมี ชีมากพลัน
ไซไซนั้น ไซงาย หลายตางความ

วรรณยุกต์ ห้าเสียง เรียงต่ำสูง
เอกโทจุง สามัญ ม่นมิขาม
ตรีจัตวา พากรบ จบงามงาม
ผันใดตาม ตำรา ศีกษาคี

การเขียนถูก ปลุกฝ้ง แต่ยั้งน้อย
เขียนบอยบอย คอยหัด ชัดวิธี
เริ่มจากหัว ไหเขียน เพียรทุกที่
อักษรนี้ ดิงาม ตามคัตกัน

สะกดคำ นำเขียน เพียรสังเกต
ตามสาเหตุ กำหนด จดจำมัน
วรรณยุกต์ ทุกสระ ระลิกพลัน
ไมนานวัน จำกัด ลดสงกา

ทั้งอ่านเขียน เพียรกัน วันรำลึก
ดวยสำนึก ดิงทอง ของภาษา
เอกลักษณ ประจักษเห็น เป็นหนาดา
ล้ำคุณค่า ภาษาไทย ภูมิใจจริง...

ร่วมสรรค์จรุโลงสร้าง
ใหญ่ทุกอย่างที่วางสอน
ไซ้ถูกทุกแงตอน
ดั่งวิงวอนกลอนขนานไซ้

มิเพลงแกล้งทำผิด
คิดประดิษฐ์ภาษาใหม่
อะนะนุ เขวใจ
เหอ เหอไซ้ ไหเวียนหัว

อิ อิ เสียงหัวเราะ
ฟังก็เพราะดินะตัว
นู ไซ้จนเมามิว
เขียนทุกตัวกล้วผิดอะ

ภาษาที่ว่าไว้
เขียนผิดไปอภัยนะ
บางที่ที่สระ
เซนไมไซ้ มะไซ้คะ

โดยคุณ : คนไทยคนหนึ่ง

ในวัยเด็กเฝ้าเพียรเขียนอ่านไทย
ตัวอักษรจากกอไก่ถึง ฮันน
ต้องพากเพียรเรียนรู้อยู่ทุกวัน
ด้วยวาจันเป็นเด็กยังเล็กอยู่

สระ อี อี้ อะ อา มาจำท่อง
ประสมคำตามทำนองครูสอนสู้
ตัวสะกดมากหลายได้ลองดู
ทุกวันนี้ยังไข้อยู่เพื่อสื่อสาร

เอกลักษณ์ไทยแท้แน่นอนในวันนี้
ก็อยู่ที่ภาษาไทยที่สืบสาน
ได้เรียงร้อยเรียบเรียงคำตามตำนาน
เป็นกลอนกานท์ กาพย์กลอน แดกก่อนมา

หากวันนี้ที่เห็นความเป็นชาติ
คือการประกาศความเป็นไทยในภาษา
ไม่ต้องพูดคุละเคล้าชาติไหนในโลกา
ภาษาไทยล้ำค่ารัฐซึ่งจึงเทิดทูน

โดยคุณ : anne

ก.ไก่สี่กลอน

ก.ไก่หมายถึงไก่ไข่เรื่องแปลก.....ข.ไข่ใครทำแตกไข่เรื่องขำ
ข.ขวดเล็กไซ้เขาไม่ทำ.....ค.ควายน่าไถนาอยู่ทุกวัน
ค.คนซึ่งขังยังไม่ช่วย.....ฉ.ระฆังแสนสวยด้วยสี่สี
ง.งูใจกลาถูกฆ่าฟัน.....จ.จานหันมีไวเสแคงงู,
ฉ.ฉิ่งตีดังฉิ่งฉับ.....ช.ช่างไม้ขยับยืนมองอยู่
ช.โซลามีไวให้คนดู.....ฉ.กระเผลอขึ้นคู่อูริมทาง
ญ.หญิงโสภานาถนอม.....ฎ.ชฎาสวมพร้อมงามมีสร้าง
ฎ.ปลูกปักไวไกลไกลนาง.....ฐ.ฐวนสร้างเอาไวไชนงนอน
ต.มณฑิลาหาชาวสาวชายักษ.....ฒ.ผู้เฒ่าหลงรักดวงสมุทร
ณ.ณรเครื่องครัดจัดจิ๋ว.....ด.เด็กงวงนอนรองไหกวาน
ด.เตาหังตุงแทนพุงป่อง.....ถ.ถูงใส่กลองจนพองอวน
ท.ทหารถือหอกและถือทวน.....ธ.ธงลวนนิยมสมชื่อไทย
น.หนูมากมายโตเคยเห็น.....บ.ใบไมยามเย็นลมพัดไหว
ป.ปลาวายวนพนาไป.....ผ.ผิงบินไกลตอกรีบแจว
ฝ.ฝาทนทานชานาญปิด.....พ.พานตั้งชูดอยู่เป็นแถว
ฟ.ฟืนครบคูดาวแวว.....ภ.สำเภาพอรอมแล้วเริ่มเดินทาง
ม.มาเอาไวซิดีที่หนึ่ง.....ย.ยักษ์หนามึงตั้งตาขวาง
ร.เรือพายังคัดทนายพลาง.....ล.ลิงคอนขางจะชุกชน
ว.แหวนแสนสวยเกินจะแจก.....ศ.ศาลามีแขกพักหลบฝน
ษ.ฤษีรักการตัดตัวตน.....ส.เสือไม่มีขนคนไม่มอง
ห.หีบใส่ผ้าสีชาวเดน.....ฬ.จุฬานวลเอนผยอง
อ.อากล้าลือชื่ออางทอง.....ฮ.นกฮูกนั้นต้องมีตาโต.

โดยคุณ : รจนา [